

Kaitafilmistä kolmikennokameraan

HELI NURMI

Lohjan filmi- ja videokuvaajilla on 40 vuotta purkissa

PANU SIVULA

LOHJA | Kaitafilmikuva vuodelta 1967 vaeltaa kaupungissa, tehtaiden liepeillä ja peltojen reunamilla. Siitä lähtee Lohjan filmi- ja videokuvaajien 40-vuotinen, dvd-koosteeksi tiivistetty tarina.

– Kaitafilmi oli tuolloin pop, sanoo taivaltaan juhlihan yhdistyksen puheenjohtaja **Kaarlo Lindroth**.

Aluksi yhdistyksen nimi olikin Lohjan seudun kaitakuvaajat. 1980-luvulla videokamerat ja videonauhurit alkoivat yleistyä myös harrastajakuvaajien keskuudessa.

Jos nostalgisessa tunnelmassa hävitään, niin äänessä ja kuvan laadussa voitetaan, kun kertomus etenee lähivuosien tapahtumiin. Yhdistyksen jäsenten loputtomista kuva-arkistoista tiivistetty ja leikattu viisitoistaminuuttinen sisältää kuvauksia niin Järvipäiviltä kuin kotiseutupäiviltäkin. Presidentti oli juhlistamassa Neidonkeitaan avajaisia vuonna 1998, ja kaupunginjohtaja avasi Prisma-keskuksen vuonna 2007.

Nykyään video- ja filmikuvaajissa pyörii kymmenisen aktiivista jäsentä. Takavuosikymmeninä koontumisissa oli suorastaan tungosta, kun kaikki olivat innoissaan kaitafilmistä.

– Kuvattiin, katseltiin ja arvosteltiin. Siinä sitä oppi samalla, sanoo 35 vuotta yhdistyksessä toiminut **Pertti Leinonen**.

Hänellä ei alkuun ollut omaa kameraa, mutta yhdistyksessä pääsi kuvaamisen makuun.

– Enimmäkseen kuvasimme kaikenlaisia tapahtumia.

Esikuvana nuorilla kuvaajilla oli usein yhdistyksessä vierailut helsinkiläinen harrastajakuvaaja **Heikki Kalima**.

Tuolloin oli parempi kuvata kerralla valmista, sillä kaitakuvaaminen ei ollut halpaa huvia.

Kuvaamisen koukuttamat. 40-vuotista toimintaansa juhlistava Lohjan filmi- ja videokuvaajat palasi takavuosikymmenien kuvanauhojen ääreen. Vasemmalta Pertti Leinonen, Teemu Tilaeus, Esa Rantala, Lars Lindfors ja Kaarlo Lindroth.

– Kolmen minuutin pätkä maksoi nykyrahassa kymmenen euroa ja filmi lähetettiin Saksaan teetetäväksi, Kaarlo Lindroth kertoo.

Monet hyvät videon ja filmin päätökset ovat sittemmin kadonneet ja siinä samalla on kotiseutuhistoriaa painunut unholaan.

– Hakusessa on 10 minuuttia tavaratalo Centrumin palosta vuodelta 1976. Se on yhdistyksen jäsenen kuvaama ja filmi on paikallistettu jo kotkalaisen omakotitalon alakertaan, Lindroth kertoo toiveikkaasti.

Vanhempien herrojen lisäksi Lohjalta löytyy intohimoa kuvaamiseen nuoremmastakin polvesta. Viisitoistavuotiaalla **Teemu Tilaeuksella** on tekeillä Omenalaniminen elokuva, jonka tapahtu-

mat sijoittuvat Virkkalaan.

– Se on pikemminkin sarja, joka kertoo sorretusta maalaiskylästä, Tilaeus kuvaa.

Käsikirjoittaja-ohjaaja kertoo jättäneensä itselleen myös yhden näyttelijän roolin. Sen sijaan sarjan purkittamisesta kolmikennokameroin huolehtivat muut yhdistyksen jäsenet.

Tilaeuksen ensimmäinen, seitsemänminuuttinen komedia, sai taannoin tunnustusta valtakunnallisessa kilpailussa.

Pertti Leinonen on menestynyt kolmen minuutin pituisella piirrosanimaatiollaan, jota on esitetty televisiossakin.

– Vaimo spiikkasi, tytär soitti taustat ja minä kuvasin, Leinonen kertoo Tussikynä-nimisestä, paperille piirretystä animaatiosta.

Tunnustus toimeliaisuudesta. Lohjan filmi- ja videokuvaajien 40-vuotisen taivalta kunniaksi Jari Lindroth (vas.) palkitsi pitkään yhdistyksessä toimineen Timo Linnakosken. Muut palkitut olivat Kaarlo Lindroth, Lars Lindfors, Pertti Leinonen ja Teemu Tilaeus.